

ā bona deliberatio. Nā fortuna mutabilis et variabilis in ea nulla
ploritas ponēda ē ut habet ex boecio de consolatu. Testis ē Qui in
lī. de misib⁹. Para qđē x̄r⁹ qua nō fortuna gubernat. Passib⁹ abiguis
fortuna salubris erat. Qā sapieg. Und⁹ fortune variaſ imagine lune
Xrelat de creſcit in eodē loco ſiftere nescit. Propterea prudēs debet vñ
salubribus cōſilijs ut meli⁹ vitā ducere poffet. Nec exultinare ſe debet
liber⁹ et h̄c liberios imperus. H̄z s̄p in periculo colifere et timere re/
tenuſ ei⁹. Et sit q̄ſi abulā in librico. in via mala et lutosa q̄ non ve/
rāx eſt. H̄z s̄p decipit hoiez nec exaltacio nec humiliatio. tō subdit iſra
prudēs debet ſe circumſpicere q̄ abulādū ſit. i. quō et q̄liter dñcat vitam
uā i bonis fortuitis. cū trāſitoria ſint. Testis ē illā. cū ait. Nā adēt et
abest fugitiui glia cens⁹. Nā p̄l⁹ adueniat. p⁹ q̄ſi omnis abit.

De magnanimitate.

Dignanimitas nō q̄ ſe fortitudo dī. Si inſit
aīmo tuo cū magna fiducia viues liber. ala/
ter et irrepid⁹. Magnū cī hoīs donū eſt. nō vacillare
ſed ſibi cōſtare. et finē hui⁹ vite irrepide expectare.

Hoc eſcōm et p̄cipiale capitulo hui⁹ libri. Seneca i q̄ postq̄ decer
minauit mīgr⁹ ſe prudētia et dī officijs et dī cōdīcioib⁹ ei⁹ ſeu de p̄prietati
bus. Hic p̄nt facit idē de magnanimitate q̄ enā fortitudo dī. Et h̄ di
uerſimode dī cī fortitudo q̄ ſcōm eā q̄ ſorti agit et in negoçis ſuis
fortis ſe diſponit. Ex eo q̄ nra notitia pcedit a generalib⁹ ad ſpecialia
i. ph. An. Tull. iiii. li. retho. Fortitudo eſceptio laborē ſiculi cū
litans rone et cū cōmodoz pēſatōne. H̄z magnanimitas dī q̄ magnū
aīmū h̄z ad tolerādū ardua et ad aggredieđū terribilia. H̄z ibi ma/
gnū emere. Hic ſeneca declarat qđdā dictū dī q̄ magnū donū cī hoiez
et magnanimū. ſ. ſed h̄z fruſe ut dī. iiii. et ibi. ſ. morte no timēdo. Itezenī
mors oīm fruſilū maximū e ut dī phūs. iiii. Et. tñ magnanim⁹ time
re nō dī. Nāq̄ mors e de dono nature ut dī. ſeneca in li. de reī forſe

Si magnanim⁹ fueris. nūq̄ in dicabis tibi cōtumeliā
ſcri de inimico. dices nō nocuit mihi. ſed aīmū no cē
di habuit. et cū illā in p̄tātē tua habueris. vindictam
putabis vindicare potuisse. Scito enī magnū et ho/
nestū genus vindicēt esse ignoscere.

mag. acly. forſe
et ſtātua

adg. ſtāc. ſay ſe
y. h. f.

1. spes paha

Hic Seneca tangit ynā spēm fortitudinis seu magnanimitatis q̄ pa
nictia dī. Et p̄mo pot̄ doctrinā. scđo subiungit causaz illi? Hacto ei re
vult ergo q̄ homo vere fortis nō debet reputare cōsumelā ab int̄imi
co libi illatā nec vindictā statim appetere. Sz sufficit alicui potuisse no
cere. Quia scđm boecū mūnico pecc̄ ē op̄ pietatis. q̄ at p̄cius clementia
facit. Quia scđm Tulliū p̄mo rhetorices Patientia est honestas ac vti
litatis causa rex arduaz et terribiliū voluntaria ac diuturna p̄petrio.

Neminē susurro appetas. neminē suffodias. palam

2. spes magnifici.

aggredere palmā. Nec geras afflictū nisi pri⁹ indexe

eris. Nā fraudes et dolos imbecillē decet habere

In ista p̄ce Seneca ponit ynā alia spēm magnanimitatis q̄ dī fiducia
scū magnificientia. Et ponit tria documēta. duo negotia et vnu affirma
tuū. Et postremo subiungit rationē p̄dictor. Primi documētū q̄ mag
nanim⁹ neminē debz decipe seu circuicire. Susurrator at est detra
ctor q̄ in occulto est inimic⁹ et manifeste amic⁹. Sedm documētū ē q̄
magnanim⁹ in suo sermone nō dī rimari secreta alteri⁹. Iuxta illū La
tonis. Alteri⁹ dictū vel factū ne carpseris vnḡ. Exemplo sili ne te destr
deat alt. Testis est salutar⁹ poeta cū in q̄ Null⁹ arcā nē amic⁹ tru
mina p̄des. Nece ea scruteris q̄ latuissē decet. Tertiū documētū est q̄
magnanim⁹ in sua victoria manifeste deber apparere. nō in occulto in
imic⁹ aggredi. nec deber gerere bella nisi manifeste indexerit p̄us iumi
co ut se p̄parare possit ad opponendū. Et rationē illi⁹ adiungit nam ille
non magnanim⁹ est q̄ q̄rit dolos et fraudes cū illa faciunt aliquē imbe
allez q̄ vicia opposita sunt magnanimitati et fortitudini.

Eris magnanimus si pericula nō appetas vt temera
rius. nec formides vt timidus. Nam timidū nil facit
animū. nisi reprehensibilis vite conscientia.

Hic Seneca subiungit alia spēm magnanimitatis in fine hui⁹ capitu
li q̄ dī pleueratia dices ut in textu. Vnā bñ agere paz. p̄dest si mēs lat
ibilis extat. Tulli⁹ i p̄mo rhetori. describens pleueratia sic ait. Perse
ueratia ē rationē bñ cōsiderata stabilis p̄petuaq̄ p̄māsio. p̄terea di
cit h̄ Seneca q̄ ille vere magnanim⁹ ē q̄ nō appetit p̄icula sicut teme
rari⁹. Sz aggrediat ea q̄ aggredienda s̄t q̄ ut ait Tullius libro. i. in
tusculanis q̄stionib⁹. Nemo se sine magna spe in morē offert. Et non
formidet ea q̄ timenda s̄t. Rationē subiungit. Nā nihil aliud facit mente
timidā nisi pleuerantia vñugabilis vite re. Itē nota q̄ ille q̄ vult dici
magnanim⁹ nō debz esse nimū audax. Nece nimū timid⁹ sed debz ser
uare modū. Quia s̄t moralis illa cōsistit in mediate ut dicit phili⁹. ii.

~~Et i In medio cōsistit h̄ q̄e ec̄ dīc Horaci. Est mod⁹ i reb⁹ si ex
etra vēlīq̄ tunc est in ea mēritata. Qm̄nib⁹ ad h̄ modā mod⁹ est re⁹.~~

De continentia

O continentia vō si diligis: supflua circūcidē. et
desideria tua in aīmū p̄stringe. Considera te/

cū q̄ntū natura poscat et nō q̄ntū cupiditas experat
Ihud est capitulū tertū et p̄cipale h̄ tractar⁹ i q̄ Seneca post
q̄ determinauit de ouabus v̄tūrib⁹ cardinalib⁹ sex prudētia et mal
gnanitate. h̄ p̄t defīniaat de rēperātia p̄us q̄ de iustitia Quia iu
sticia est v̄r sc̄m quā q̄s h̄ s̄bz ad altos sex ad iustas cōuerlatiōes
cū eis v̄abēdo. Tp̄antia ut est v̄r sc̄m quā q̄s se bz ad sc̄p̄m. q̄ etiāz
cōntēta dī. Tp̄antia ut Tullio in tūculans q̄stionib⁹ lib. i. placuit
est oīm p̄turbationū fons q̄ ē a recta ratiōe defectio. Vp̄la nāq̄ corp⁹
ext̄minat. viciā cogregat. hoīz intellect⁹ dēp̄uat. l̄ si h̄. b̄rat. r̄igno/
mūnia st̄ltute derupat hoīz. Sed tp̄antia ut Tulli. ihergo. refert. Est
ratiōis i libidine et in altos noī recos impe⁹ aīme moderata et firma
dñano. Ideo desiderare debem⁹ tp̄antia et amare. eo q̄ sine ea recte
vivere nō possim⁹. Ap̄tere dīc Seneca in līfa Tu debes amare coti
neū. Nota duplex ē desideriū q̄dā est qđ ab appetitu in relle: tuō
out̄ h̄tēns fr̄utes et eternā beatitudi ē desideram⁹. Et illū nō ē fr̄eno
constringendum. Illud est quod ab appetitu sensuō ortum habet
quo videlicet mīdanas voluptates et venīcas delectationes deside
ram⁹. Et i lud est constringendū fr̄eno tp̄antie.

Si cōtēns fueris eo v̄sq̄ puenias vt te ip̄o cōtent⁹
sis. Nā q̄ sibi ipsi satis ē. cū diuitijs nat⁹ ē. Impone
cōcupiscentie tue frenū. Omnia blādīmēta q̄ occulta
voluptate animū trahunt reiſce. Ede citra saturita/
tem. cum sobrietate bibe. vita ebrietatem.

Hic Seneca ponit q̄tuor officia ad hoīz rēgāti spectāria. Quoz
p̄m̄ est q̄ homo cōtēns nō deber multū desiderare. sed cōtentari i
bis q̄ natura sibi tribuit et q̄ a natura insunt. q̄ natura modico cōtēta
est. Ilī catō. Cōmoda nature tibi nullo spe desunt. Si fueris cōtēs
eo qđ tp̄a p̄bent. Qđ etiā intelligit h̄ cū dīc. Si cōtinens fueris. Nā
ille q̄s sibi ip̄i cōtentus et satis est. cū diuitijs nat⁹ est. Et illo elici:

b i

Acta continetia

*quatuor officia
stacatij*